

แก่แล้วไปไหน ?

ตอนเราเป็นเด็ก ก็มักจะถูกตั้งคำถามว่า “โตขึ้นอยากเป็นอะไร?”

เมื่อเราใกล้จบการศึกษา ก็มักจะถูกตั้งคำถามว่า “เรียนจบแล้วจะทำงานอะไร?”

เมื่อเราวางแผนสร้างครอบครัว ก็มักจะถูกตั้งคำถามว่า “แต่งงานแล้วจะไปอยู่ที่ไหน?”

แต่มีคำถามหนึ่ง ที่เชื่อว่าเรามักไม่ค่อยได้ถามกัน นั่นคือ “แก่แล้วไปไหน?”

เหตุผลที่เราไม่ค่อยได้ถามคำถามนี้กันสักเท่าไร นั่นก็เป็นเพราะว่า เราส่วนใหญ่มีภาพในใจว่า “เราก็ต้องอยู่กับลูกหลาน มีลูกหลานดูแลสิ”

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือ TDRI ระบุว่าปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุราว 11 ล้านคน หรือประมาณ 16% ของประชากรทั้งประเทศ และคาดว่าภายในปี 2574 จะเพิ่มขึ้นเป็น 19 ล้านคน หรือประมาณ 28% ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มรูปแบบ

นอกจากนี้จากผลสำรวจของศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB EIC) พบว่า ผู้สูงอายุกว่า 90% ต้องการอาศัยอยู่ในบ้านของตนเองหลังจากที่เกษียณอายุ แต่ด้วยขนาดครัวเรือนที่มีขนาดเล็กลงเหลือเพียง 3 คน เมื่อลูกหลานต้องออกไปทำงานจึงไม่มีเวลาดูแลผู้สูงอายุที่อยู่บ้านเพียงลำพัง โดยเฉพาะผู้สูงอายุติดบ้านและติดเตียงซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการการดูแลมากที่สุด

โดยในปี 2560 ไทยมีผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงประมาณ 371,978 คน ค่าใช้จ่ายในการดูแล 59,519 ล้านบาท/ปี และอีก 20 ปีข้างหน้า คือในปี 2580 จะเพิ่มเป็น 837,484 คน และค่าใช้จ่ายจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น 199,717 ล้านบาท/ปี ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมากเลยทีเดียว

ดังนั้นภาพฝัน “เกษียณอายุแสนสุข ที่มีลูกหลานคอยดูแล” อาจจะไม่สามารถเป็นจริงได้อย่างง่ายดาย หากปราศจากการวางแผนการเงินที่ดีพอ

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น นั่นก็เป็นเพราะว่า คนไทยมีแนวโน้มอายุยืนขึ้น มีลูกทั้งน้อยลงและช้าลง และจะอยู่คนเดียวมากขึ้นด้วย นอกจากนี้การมีประชากรวัยทำงานลดลงก็เป็นเรื่องที่น่ากังวลมาก เนื่องจากอัตราเด็กเกิดใหม่ น้อยกว่าอัตราคนเกษียณอายุ เราจึงไม่อาจคาดหวังให้ลูกหลานมาเลี้ยงดูเราตอนแก่ได้ ดังนั้นการวางแผนการเงินโดยเฉพาะการวางแผนเกษียณอายุ จึงกลายเป็น “วาระแห่งชาติ” และไม่ใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไปแล้ว

แล้วคุณล่ะคะ วันนี้คุณได้ ‘วางแผนเกษียณอายุ’ แล้วหรือยัง?

